

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6CdoGp/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 3814209667
Dátum vydania rozhodnutia: 30.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3814209667.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovaným 1/ F. C., nar. X.X.XXXX, bývajúcemu v A., H. X/X, 2/ N. C., nar. X.X.XXXX, bývajúcej v A., S.. M.L. X/XX, 3/ Q. U., nar. XX.X.XXXX, bývajúcemu v A. W. XX, o zaplatenie 7.874,08 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 7C/102/2014, o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza z 13. apríla 2017 č. k. 7C/102/2014 - 296 v znení opravného uznesenia z 12. februára 2019 č. k. 7C/102/2014 -340, v spojení s uznesením zo 7. januára 2019 č. k. 7C/102/2014 - 338, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaným 1/, 2/ a 3/ nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prievidza uznesením z 13. apríla 2017 č. k. 7C/102/2014 - 296 v znení opravného uznesenia z 12. februára 2019, č. k. 7C/102/2014 -340 vydaným súdnym úradníkom uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným 1/, 2/ a 3/ k rukám ich spoločného zástupcu náhradu trov konania v sume 5.222,28 eur (I. výrok) a náhradu trov odvolacieho konania v sume 499,85 eur (II. výrok) a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Okresný súd Prievidza uznesením zo 7. januára 2019 č. k. 7C/102/2014 - 338 rozhodujúc o sťažnosti žalobcu proti vyššie označenému uzneseniu okresného súdu, jeho sťažnosť ako oneskorene podanú zamietol. Odôvodnil to tým, že lehota na podanie sťažnosti proti predmetnému uzneseniu by bola zachovaná, ak by najneskôr dňa 9.5.2017 bola sťažnosť a/ doručená poštou, osobne do podateľne alebo elektronickými prostriedkami, b/ odovzdaná orgánu, ktorý ma povinnosť doručiť ju súdu. Žalobca sťažnosť doručoval prostredníctvom orgánu, ktorý poskytuje poštové služby, a to Slovenskej pošte a. s. Sťažnosť na súd došla dňa 12.5.2017. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu odovzdal zásielku Slovenskej pošte ako orgánu, ktorý mal povinnosť ju doručiť súdu dňa 10.5.2017, t. j. až 16. deň, a teda po márnom uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Sťažnosť považoval za oneskorene podanú a meritórne

ju preto neprejednal.

3. Na podnet žalobcu podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) podľa ustanovenia § 458 C. s. p. dovolanie, ktorým napadol uznesenie Okresného súdu Prievidza z 13. apríla 2017 č. k. 7C/102/2014 - 296 v znení opravného uznesenia z 12. februára 2019, č. k. 7C/102/2014 - 340 v spojení s uznesením zo 7. januára 2019 č. k. 7C/102/2014 - 338. Žiadal napadnuté rozhodnutia okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V odôvodnení dovolania uviedol, že podľa jeho názoru dovolaním napadnutými uzneseniami okresného súdu bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces, nakoľko konajúce súdy pri rozhodovaní o výške trov konania nerešpektovali ustanovenie § 13 ods. 2 vyhlášky 665/2004 Z. z., ako aj ustálenú súdnu prax v otázke odmeny advokáta pri zastupovaní dvoch a viacerých osôb. Vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení náhradu základnej sadzby tarifnej odmeny priznal za prvého zastupovaného nesprávne v plnej výške (100%) a len za zastupovanie ďalších dvoch strán vo výške 50% z hodnoty sadzby tarifnej odmeny, čo je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu a aj so závermi vyslovenými v rozhodnutiach Ústavného súdu SR. Konajúce súdy porušili právo žalobcu na spravodlivý proces aj tým, že v odôvodnení rozhodnutí odklon od ustálenej rozhodovacej praxe nijakým spôsobom neodôvodnili. Pokiaľ ide o prípustnosť dovolania uviedol, že podmienka subsidiarity je splnená, keďže žalobca nemá k dispozícii iný prostriedok nápravy (dovolanie proti uzneseniu o trovách konania ako aj uzneseniu o sťažnosti nie je prípustné). K princípu proporcionality uviedol, že v danom prípade vadu, ktorej sa dopustili konajúce súdy treba považovať za fundamentálnu. Zároveň, keďže konajúce súdy vyložili ustanovenie § 13 ods. 2 citovanej vyhlášky v rozpore s ustálenou judikatúrou, rozhodnutia trpia vadou, ktoré majú za následok závažné porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces. Podľa generálneho prokurátora preto potreba nápravy takejto vady prevyšuje nad záujmom zachovania nezmeniteľnosti súdneho rozhodnutia a nad princípom právnej istoty. Ním podané dovolanie je z uvedených dôvodov v zmysle ustanovenia § 458 C. s. p. prípustné.

4. Žalovaní svoje právo vyjadriť sa k dovolaniu generálneho prokurátora nevyužili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie generálneho prokurátora podal oprávnený subjekt v zákonom stanovenej lehote (§ 461 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 464 C. s. p. v spojení s § 443 C. s. p.) najskôr skúmal, či dovolanie generálneho prokurátora je prípustné a dospel k záveru, že ním podané dovolanie treba ako neprípustné odmietnuť.

6. Podľa § 458 ods. 1 C. s. p. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu je prípustné dovolanie generálneho prokurátora, ak to vyžaduje ochrana práv a túto ochranu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

7. Podľa § 458 ods. 2 C. s. p. dovolanie generálneho prokurátora je prípustné iba za predpokladu, že právoplatné rozhodnutie súdu porušuje právo na spravodlivý proces alebo trpí vadami, ktoré majú za následok závažné porušenie práva spočívajúce v právnych záveroch, ktoré sú svojvoľné alebo neudržateľné a ak potreba zrušiť rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty.

8. Podľa § 458 ods. 3 C. s. p. generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu strany.

9. Podľa § 460 C. s. p. dovolanie generálneho prokurátora možno podať len proti tomu výroku súdneho rozhodnutia, ktoré strana namieta.

10. Civilný sporový poriadok vo Štvrtej časti Štvrtej hlave upravuje dovolanie generálneho prokurátora ako mimoriadny opravný prostriedok. Ustanovenie § 458 C. s. p. vymedzuje podmienky prípustnosti dovolania generálneho prokurátora, ktoré musia byť splnené súčasne. Jednou z podmienok prípustnosti dovolania je aj podanie podnetu strany sporu generálnemu prokurátorovi na podanie dovolania. Keďže dovolanie generálneho prokurátora je prípustné proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, podávateľ

podnetu, okrem všeobecných náležitostí, ktoré zákon vyžaduje pre každé podanie, je povinný označiť rozhodnutie súdu proti ktorému podáva podnet na podanie dovolania generálneho prokurátora. Spravidla je potrebné uviesť spisovú značku rozhodnutia, dátum jeho vydania a súd, ktorý rozhodnutie vydal. Zároveň je potrebné uviesť aj dôvody, pre ktoré rozhodnutie súdu považuje za nezákonné, porušujúce jeho právo na spravodlivý proces, prípadne, pre ktoré trpí vadami majúcimi za následok závažné porušenie práva spočívajúce v právnych záveroch, ktoré sú svojvoľné alebo neudržateľné. Ak dovolanie generálneho prokurátora možno podať len proti tomu výroku súdneho rozhodnutia, ktoré strana namieta, o to viac platí, že generálny prokurátor môže podať dovolanie len proti tomu rozhodnutiu súdu, ktoré podávateľ podnetu v podaní označil a z tých dôvodov, ktoré v podnete podávateľ uviedol.

11. V preskúmvanej veci je z podnetu žalobcu z 30.1.2019 zrejmé, že podáva podnet na podanie dovolania generálneho prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo 7.1.2019 č. k. 7C/102/2014 - 338 vo všetkých jeho výrokoch, a to z dôvodu porušenia jeho práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) C. s. p. Táto skutočnosť nepochybne vyplýva aj z bodu VII podnetu, v ktorom žiada generálneho prokurátora, aby proti vyššie označenému rozhodnutiu súdu podal dovolanie s tým, že bude žiadať jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie. Pokiaľ ide o prvý výrok označeného rozhodnutia, porušenie práva na spravodlivý proces odôvodnil tým, že okresný súd nesprávne jeho sťažnosť zamietol ako oneskorene podanú, pričom uvádzal rozhodujúce skutočnosti, na podklade ktorých sa s prijatým záverom okresného súdu nestotožňuje. Vo výrokoch, v ktorých súd rozhodol o nároku a výške trov konania, považoval rozhodnutie za nezákonné, lebo Civilný sporový poriadok v tomto štádiu konania (v štádiu sťažnosti proti rozhodnutiu vydanému súdnym úradníkom o trovách konania) nedáva súdu oprávnenie rozhodovať o trovách, prípadne o jeho výške. Keďže v tejto časti okresný súd rozhodnutie vôbec nezdôvodnil, považoval ho za nepreskúmateľné. Napokon poukázal na to, že v prípade spoločných úkonov pri zastupovaní dvoch a viacerých osôb sa základná sadzba tarifnej odmeny v zmysle § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. zníži o 50% každého zastúpeného, čo sa v danom prípade u prvého zastúpeného nestalo (boli mu priznané trovy v sume 153,01 eur, hoci správne mu mali byť priznané trovy len v sume 81,80 eur ako u žalovaného 2/ a žalovaného 3/).

12. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca v podnete na podanie dovolania presne označil rozhodnutie súdu, ktoré má byť dovolaním generálneho prokurátora napadnuté, uviedol aj výroky súdneho rozhodnutia, ktoré namieta a tiež dôvody, pre ktoré považuje označené rozhodnutie súdu za nezákonné.

13. Generálny prokurátor v podanom dovolaní uvádza, že dovolanie smeruje proti I. a II. výroku uznesenia Okresného súdu Prievidza z 13. apríla 2017 č. k. 7C/102/2014 - 296 v znení opravného uznesenia z 12. februára 2019, č. k. 7C/102/2014 - 340, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť žalovaným 1/, 2/ a 3/ k rukám ich spoločného zástupcu náhradu trov konania v sume 5.222,28 eur a náhradu trov odvolacieho konania v sume 499,85 eur. Hoci tu konštatuje, že dovolanie sa má týkať aj uznesenia Okresného súdu Prievidza zo 7. januára 2019 č. k. 7C/102/2014 - 338 (keď použil slovný výraz „v spojení s uznesením...“), v skutočnosti uvedené rozhodnutie dovolaním vôbec nenapáda, čo je zrejme nielen z odôvodnenia dovolania, ale už aj zo skutočnosti, že týmto rozhodnutím nebola žalovaným 1/, 2/ a 3/, priznaná náhrada trov konania a trov odvolacieho konania v označených sumách. V odôvodnení dovolania vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu vôbec neuvádza ako dôvod porušenia práva žalobcu na spravodlivý proces skutočnosť, že okresný súd nesprávne v rozpore so zákonom zamietol sťažnosť žalobcu ako oneskorene podanú, čo žalobca v podnete výslovne namietal. Naopak, v dovolaní tvrdí, že žalobca podal sťažnosť proti rozsudku (správne uzneseniu - poznámka dovolacieho súdu) v zákonnej lehote. Dovolanie odôvodnil iba tým, že súdy pri rozhodovaní o výške trov konania nerešpektovali ustanovenie § 13 ods. 2 vyhlášky 665/2004 Z. z., v otázke odmeny advokáta pri zastupovaní dvoch a viacerých osôb a že vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení (t. j. v uznesení z 13. apríla 2017 č. k. 7C/102/2014 - 296) náhradu základnej sadzby tarifnej odmeny priznal za prvého zastupovaného nesprávne v plnej výške (100%) a len za zastupovanie ďalších dvoch strán vo výške 50% z hodnoty sadzby tarifnej odmeny.

14. Dovolací súd dospel preto k záveru, že generálny prokurátor napadol podaným dovolaním výlučne uznesenie Okresného súdu Prievidza z 13. apríla 2017 č. k. 7C/102/2014 - 296 v znení opravného

uznesenia a teda rozhodnutie, ktoré žalobca v podnete na podanie dovolania vôbec neoznačil. Chýba tak jedna zo základných podmienok prípustnosti dovolania generálneho prokurátora, a to podnet na podanie dovolania, vyplývajúca z ustanovenia § 458 ods. 3 C. s. p. Najvyššiemu súdu neostalo preto iné, než dovolanie generálneho prokurátora podľa § 447 písm. c) C. s. p. v spojení s § 464 C. s. p. ako neprípustné odmietnuť.

15. Na záver dovolací súd poznamenáva, že na základe vady namietanej generálnym prokurátorom aj v prípade jej dôvodnosti, nebolo možné zrušiť uznesenie Okresného súdu Prievidza zo 7.1.2019 č. k. 7C/102/2014 - 338 a vec mu vrátiť na ďalšie konanie bez tohto, aby bola posúdená správnosť záveru súdu o zamietnutí sťažnosti žalobcu z dôvodu, že bola podaná oneskorene tak, ako to navrhol generálny prokurátor.

16. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.